

NWK Quintet: Sonority (Mohawk Music/GateWay)

Det er en fortærsket sandhed at man somme tider skal lytte flere gange til musik, før den åbner sig for én. Jeg var ret langsom til at få ørerne op for SONORITY. Selv om der er høj kvalitet i denne kammerjazzlignende musik, er der også kompositionsmæssige ujævnheder at spore.

Det afdæmpede, swingbårne udtryk med vægt på ensemblespillet i et lækkert mikset lydbillede gør sig glimrende på hovedparten af numrene, eksempelvis *Prime Suspect*, der opretholder en nerve og fremdrift hele vejen igennem, takket være Jens Søndergårds fortættede saxofonspil og rytmegruppens nærvær. Titelnummerets *groovy* bopkarakter bevarer også en spænding i kraft af især Niels Wilhelm Knudsens rytmiske fornemmelse. *On A Cold Day* viser Søndergård sig som en mesterlig historiefortæller, som hviler i hver en tone. Men ligesom kvintetten kan nå ind til noget ret originalt på disse og andre numre, er der også mere uspændende indslag. Således fremstår *The Devil Finds Work For Idle Hands* som en bagatel, hvor end ikke Søndergårds saxofon og Jakob Svenssons vibrafon rigtigt får greb om et endimensionelt lige-ud-af-lande-vejen nummer, der klart minder mere om meter-vare end *haute couture*. *Red Ember* er en flyvende samba, der heller ikke overrasker melodisk, om end Thomas Maintz' akustiske guitar flugter helhjertet og ambitiøst med den latinske inspiration.

SONORITY er flot tænkt, men kunne nok være lidt strammet op. De bedste numre er strålende, mens andre desværre hurtigt går i glemmebogen. Kapelmesteren Niels Wilhelm Knudsen, som står som ophavsmand til alle melodier, markerer sig stærkt på sit instrument, og han har sans for raffineret stilbevidsthed. Hvis ambitionen har været at finde udtryksmuligheder inden for selvpålagte rammer, er det til dels lykkedes. Det er ikke hver dag, man oplever et ensemble, der sætter sig for at disciplinere og kultivere det fælles udtryk – uden at give køb på de improvisatoriske kvaliteter.

Jakob Hassing